

DE
PRIMIS REI METALLICAE
INVENTORIBVS
PAVCA PRAEFATVS

AD
ORATIONES
A V G V S T I
DIEI FESTO
CONSECRATAS
OFFICIOSE
INVITAT
M. IO. GOTTL. BIDERMANN. R.

FREIBERGAE,

Litteris SAM. FRIDR. BARTHELII.

CVII.

Omni iure ac merito non minus splendidis praemiis ornantur, quam amplissimis laudibus coherentur, qui felici ingenio atque industria vel ad usum vitae excolendum vel ad animum perficiendum aliquid attulerunt. Itaque POLYDORVS VIRGILIVS eo in libro, quem de rerum inventoribus exarauit, utile dulci omnino miseruit: imo omne fere punctum tulisset, si vel fontes, unde hausit, fidelius indicasset, vel sententiarum divertia suo ipsius iudicio examinasset. Nobis vero nunc liceat ex largissima huius argumenti segete non nisi eam particulam decerpere, quae inuentores rei metallicae complectitur, in primis, quum loco, in quo versamur, hoc conueniens et accommodatum videatur.

Quum igitur sciscitamus, quinam fuerint primi rei metallicae inuentores? alii Chamum, alii Tubalcainum, alii Prometheum, alii Vulcanum, alii Osfridem, alii Faunum, alii Cadnum, alii Dactylos Idaeos, alii Phryges, alii Telchinios, alii Erichthonium, alii Lynceum, et alii alios hoc honore dignos censem. Quamvis autem non ausimus, tantas compone literes; non tamen dubitamus, hunc inuentorum numerum minui posse, si adfirmemus, alios in aliis locis idem metallum in lucem protraxisse, adeoque non nisi illi intentionis gloriam deberit, qui primus omnium illud detexit: id quod GEORG. AGRICOLA, vir de hoc studiorum genere praeclarus meritus, recte notauit. a) Neque satis idoneas sua sententiae causas habent, qui statuunt, primum metallorum proventum atque usum ad casum fortuitum esse referendum, uti SENECA contra Posidonium disputat, b) docentem, metalla inuenta esse, quum incendio filuarum adusta tellus in summo venas iacentes liquefacta effusisset. Quemadmodum enim DEVS ipse protoplastis tunicas pellicias faciebat, c) hoc est, faciendas vel voce vel tacito providentiae ductu docebat: ita non est, quod dubitemus, eundem pro sua erga genus humanum benevolentia primae aetatis hominibus et locum et usum metallorum indicasse, quod videbat, eos non nisi aegre iisdem carere posse ad vitam tolerandam. Quam in sententiam GRATIVS, poeta Ouidio aequalis, eleganter canit: d)

auspicium primum Deus artibus altaque circum
firmamenta dedit. Tum partes quisque sequutus
exegere suas, tetigitque industria finem.

Iam vero, si litteras sacras consulimus, primus metallorum, ferri certe atque aeris inuentor TVBALCAINV, filius Lamechi ex Zilla natus, his verbis indicatur: e) de veteribus et nouis metallis, L. I. p. 389. b) Ep. XC. c) Gen. III, 7.
d) Cyneget, vers. 10, sqq. e) Gen. IV, 22.

primus omnium ferri atque aeris confundi rationem inuenit, eandemque artem felici successu ad posteros transmisit. Et ob hanc ipsam inuentionem a multis idem laudatur, a pluribus vero culpatur. Namque sunt, qui grauissimis conuitis illum proscindunt, quod primus arma in exitium generis humani fabricauit, et quod adhuc deerat paternae ferocitati, his instrumentis lethiferis suppleuit. Quo nomine IOSEPHVS grauissime in eum inuehit, ita disputans; f) Θεοβέλος ἡγετός παντας ὑπερβαθλῶν τοῖς πολεμικοῖς διαπηγέσως μετρήσει, h. e. *Tubal viribus omnes antecellens, rem militarem egregie tractauit.* Sunt vero etiam, qui Tubalcainum propter hoc inuentum gloria aeterna et praedicatione publica dignum arbitrantur. Quum enim arma per se mala non sint, sed hinc ad vim atque iniurias propulsandas faciant, hinc ad agri colendi reique unituersae domesticae molestias leuandas omnino pertineant, praclare profecto Tubalcainus de re publica, ciuili atque domesfica meruit. Quod enim hoc inuento non sibi soli atque uni, sed publico prodesse voluerit, ex eo intelligitur, quod dicitur בְּנֵי שָׁמָן וְבָנֵי הַבָּשָׂר h. e. *aliros eandem artem et quidem multa cum solertia ac fide docuisse.* Id quod ipse JOSEPHVS g) dissimulare non potest, verbis supra allegatis haec subiungens: χαλκείαν περώνες ἐπενούσε, h. e. *primus artem aerarium cognitam habuit ac perspectam.* Largiamur igitur, inuentis metallis multum periculi, neque parum damni humano generi esse comparatum, ubi nimirum, quod OVIDIUS canit, h) ferrea aetate mundi,

- - - - -
 itum est in viscera terrae,
 quasque recondiderat, flygiisque admouerat umbris,
 effodiuntur opes, irritamenta malorum:
 iamque nocens ferrum, ferroque nocentius aurum
 prodierat: prodit bellum, quod pugnat utroque,
 sanguineaque manu crepitantia concutit arma:

legitimus tamen horum metallorum usus longe maior est atque excellenter, quam perniciosus est eorum abusus. Neque hoc illorum praestantiae quicquam derogat, quod in familia pessimi Caini et à posteris impii Laomechi detecta sint atque inuenta. Nam si haec criminatio valeret, ars etiam musica et rei familiaris administratio periclitarentur, quarum altera Iubalem, altera Iabalem, fratres Tubalcaini, habet auctores. i)

Qui autem CHAMO metallorum inuentione tribuunt, nihil habent, quo suam opinionem incrident, praeter *Chemiae* nomen, quod à Chamo deducunt. Quodsi vero hoc etiam largiamur, ideo quod haec ars procul dubio originem suam Aegyptiis acceptam refert, quorum regio non semel

terra

f) Antiquitt. Iud. L. I. c. 3.
 i) Gen. IV, 20, 21.

g) l. c.

h) Metamorph. I. Fab. IV. 138. sqq.

terra Chami appellatur; k) tantum tamen abest, ut Aegyptii pro metallorum inuentoribus sint habendi, ut potius in metallis, quae iampridem delecta et comparata prostabant, vel augendis vel transmutandis elaborarent.

Vbi a scriptoribus facris ad profanos progredimur, initio ii nobis obuersantur, qui VULCANVM metalla primum detexisse, affirmant. Quemadmodum enim homines gentiles omni procul dubio ex Tubalcaino nomen Vulcani formauerant, ita illius etiam facta egregia et res praecclare gestas huic attribuere non dubitabant. Suo testimonio DIODORVS SICULVS hoc confirmat; l) Ήφαιστον λεγεσιν ἐνεργητην γενεδιαγ της περι τον αιδηρον ἔργασιας ἀπασης, καη της περι τον χαλκον καη χρυσον καη αργυρον, καη των ἀλλων, ὅσα την ἐν τα πυρος ἔργασιαν ἐπιδεχεται, h. e. Vulcanum dicunt inuentorem ferri, aeris, auri, argenti, et ceterorum omnium, quae ignis operationem recipiunt. At enim vero ipse Vulcanus hanc gloriam sibi non arrogat. Nam quin, blanditiis Veneris adductus, Aeneae arma fabricanda promitteret, de ferro loquitur non ab se demum inueniendo, aut inuento, sed iam parato; m)

quicquid in arte mea possum promittere curae,
quod fieri ferro, liquidone potest electro,
quantum ignes animaque valent.

Quod vero Vulcanus ignem inuenierit, atque artes, quae igne exercentur, extra omnem dubitationem est positum. Id quod poëta testatur; n)

ἀνηρες Ήφαιστοι

χαλκον σιβαστην ἀρασσοντας τυπιδεσσιν; h. e. incudes aenei Vulcani validis malleis resonant; et alias; o)

ἔφευξε πυρ καη τεχνας δε των ἐν πυρος ὄπασας, h. e. invenit ignem et artes, quod sunt ex igne.

Alii vero PROMETHEVM pro inuentore metallorum venditant, quem mythologi ignem e caelo in terram retulisse, fingunt. Huius autem fabulae inuoluero hoc occultari aiunt, quod Prometheus, metallis in Colchide atque Iberia effossis, artem inuenierit, eadem igne excoquendi. Quam in sententiam ipse Prometheus apud AESCHYLVM gloriatur; p)

ἐνεργητος χορος
κερουμενον ανθρωποισιν αφεληματα
χαλκον, σιδηρον, αργυρον, χρυσον τε τις

Φησειν αν παροιδεις ἔξενεσεν ἐμε; h. e. quis dixerit, se ante me commoda subter terra abscondita inuenisse, nempe aes, ferrum, argentum atque aurum?

Et

k) Pl. LXXVIII, 51. CV, 23. 27. CVI, 22. l) Biblioth. L. V. p. 341. m) Virgil.
Aen. VIII, 401. sqq. n) Apollon. Rhod. Argon. L. IV. o) Zezes Chiliad. X.
Hist. 335. p) Trag. p. 211.

Et sunt, qui FAVNVM omnium primum faciunt aeris inuentorem, qui filius fuit Pici, Latinorum regis, Pandioni, Atheniensium regi, aequalis. Et hunc quidem LACTANTIVS refert q) religionem et metum deorum in Italiam introduxisse, de aere autem ab eo inuento taceat. Quod vero SVIDAS r) hunc illi honorem tribuat, occasionem nactus videtur a loco quodam in Idumaea, Phinon vel Phunon adpellato, cuius etiam in sacris fit mentio inter stationes Israelitarum, s) et qui locupletibus aeris fodinis excelluit, quod testimoniis tam luculentis quam copiosis BOCHARTVS confirmat, t) qui ex iisdem fodinis illud aes desumptum fuisse, suspicatur, ex quo aeneus serpens in deserto conflabatur.

Vti vero CADMVS, Phoenicius, inuentione litterarum Graecarum inclaret: ita multi hanc sui nominis gloriam amplificant, metallorum etiam inuentionem ad eum referentes. PLINIVS certe, ipsum ad Pangaeum, Thraciae montem, primum aurum detexisse, adfirmsat. u) Alii vero prolixius de hoc arguento exponunt. Quum scilicet Cadmus e Phoenicia in Graeciam traieisset, prius eum lapideum reperit, qui suo ex nomine *Cadmia* adpellatur, ex quo aes coquitur; et, si ipse aes non inuenit, certe purius illud fecit, quum ante sua tempora per artificum imperitiam pluri- mas fordes admixtas haberet. w)

Sunt etiam, qui OSIRIDI gloriam inuentorum metallorum adscribunt, ad DIODORI SICVLI testimonium prouocantes. Ego vero ex verbis Diodori accurate consideratis nihil intellexi amplius, quam Osiris inuentores omnium artium maximo in pretio habuisse. Ea scilicet ita leguntur concepta: x) περιπαθεὶς πάρα Οσίρις, τετοι τὰς τεχνας ἀνενεργου- τας — διοπερ ἐν τη Θυβαιδι χαλκεγένεων ἐνεργενταν και χρυσεων ἐπλα- καταπεναταθει, h. e. multum honorabantur ab Osirido, qui artes inueniebant — et ideo aeris atque auri officinis in Thebaide repertis, arma sunt fabricata. Si enim Osiris hoc nomine inclaruisset, TIBULLVS certe has laudes non praetermisisset, ita eius merita decantans: y)

Primus aratra manu solerti fecit Osiris,

Et teneram ferro sollicitauit humum.

Primus inexpertae commisit semina terrae,

Pomaque non notis legit ab arboribus.

Hic docuit teneram palis adiungere vitem:

Hic viridem dura caedere falce comam.

Magnam etiam nominis famam ex aere inuento primi incolae Cre-
tae insulae sunt consequuti, qui ideo, quod ad Idam montem conserdant,

DA-

q) de fals. relig.
roz. P. II. 427.
L. VIII. 23.

r) in dict. *Qæuvos.*

u) Hist. Nat. L. VII. 56.

x) Biblioth. L. I. p. 14.

s) Num. XXXIII, 42.

w) Natal, Com. Mythol.

y) Lib. I. El. 8.

DACTYLI IDAEI adpellabantur. De his vero quum alii integris in libris exponant, z) iam nihil attinet in medium adferre, praeter id, quod ad argumentum spectat, in quo nunc versamur. Ita scilicet DIADORVS SICULVS: Ιδαιοι Δακτυλοι παραδεδονται την τε πυρος χειρον και την τε χαλκον και σιδηρον φυσιν εξενερειν, και την εργασιαν, δι ης κατασκευαζεται. h. e. Dactyli Idaei dicuntur ignis usum et aeris ferrique naturam reperiisse, et rationem illius confandi detexisse. a)

Eundem honorem PHRYGIBVS alii deferendum existimant: quos Phoronides commendat vel inuentores metallorum, vel magistros eorumdem tractandorum, his fere verbis:

οι πρωτοι τεχνην πολυμητριον Ἡφαιστοι
ἔνεγον ἐν οχεισι ναυασι ιενται σιδηρον

ες πυρ τηνεγκαν και αριπρεπεις ἔργον εδειξαν. h. c.

b) primi artem callidi Vulcani in recessibus montanis detexerunt, suruumque ferrum in ignem immiserunt, eiusque rectam culturam ostenderunt.

Alii autem TELCHINAS hoc honore dignos censem, qui alio nomine Curetes dicebantur, quod curam Iouis alendi aliquando gesserent. Si enim STRABONI fides haberi potest, b) hi primi fuerunt, qui rem metallicam et inuenierunt et exercuerunt, non solum falcem, qua Tellus Saturnum armabat, sed etiam tridentem crudendo, quo Neptunus instruebatur.

Porro honore inuentorum metallorum LYNCEVS a nonnullis impertitur, qui unus ex Argonautis fuit, tam acuta oculorum acie praeditus, ut visu terram penetrare diceretur. Quod VALER. FLACCUS testatur, his verbis: c) — magnos Lynceus seruatus in usus

quem tulit Arene, qui posset rumpere terras,
et Styga transmissò tacitam deprendere visus.

Hac vero ex visus excellentia fabulam originem cepisse, quod Lynceus primus auri fodinas detexerit, et metalla in terrae recessibus abscondita in lucem produxerit, HYGINVS non sine causa suspicatur. Ast alio sensu PALAEOPHATVS ea, quae de Lynceo traduntur, explicat: d) Λυγκευς πρωτος ἤρξατο μεταλλευεν χαλκον και αργυρον και τα λοιπα. Και δε τη μεταλλευει λυχνες μεταφερων υπο την γην, τες μεν κατελιπεν ἐκεστε, άυτος δε απεφερε τον χαλκον και τον σιδηρον, h. e. primus aer, argentum, et reliqua metalla inquirere coepit, et in ea indagatione lucernas secum sub terram portauit, quas quidem ibi reliquit, ipse autem interim omne aces ferrumque extulit.

Praeter

2) Histoire de l' Acad. des Inscript. et belles lettr. p. 30. sqq. a) l. c. L. V.
p. 333. b) Geogr. L. XIV. p. 684. c) Argonaut. L. 462.
d) de Incredibil. e) X.

Praeter hos etiam ERICHTHONIUS in eorum venit societatem, qui metalla inuenisse leguntur. Fuit ille rex quartus Atheniensium, qui seruos suos ex Laurio monte argenti venas excindere iussit, quod PLINIVS narrat. e) Vtrum vero ex his verbis gloria inuentorum metallorum excuppi possit, me perispaciatores inquirant. HYGINVS ipse subdubitans, ait, si Erichthonius non primus metalla inuenit, primus certe Athenas attulit, suosque ciues usum eorum docuit. f)

Quid? quod etiam ARCHIMEDES, Syracusanus ille philosophus, scientiarum mathematicarum peritisimus, in numerum si non inuentae certe emendatae rei metallicae referri mereatur. Hic enim quum videret, metalli fossores non raro suis in laboribus interpellari ab aquarum profluvio, fodinas infestantium, de instrumento cogitabat, cuius beneficio illa aquarum moles extrahi possit, quod etiam nunc *cochleas* nomine cognitum habent, qui in fodinis versantur. Quod inuentum quo maiori fere utilitate commendat, eo dignior nominis famam inuentori comparavit. Digna sunt DIODORI SIC. verba, quae repetantur: g) διο τετων (κοχλιων) συγεχως ἐπ διαδοχης παραδοντες μεχρι τε σομις των τον μεταλλων τοπον αναζηγουντοι οης πατασινας επον, ευτεχην προς την της ἔργωντος προγυμνασιαν. Φιλοτεχνης δ' οντος τε οργανης καιδ' ιπερβολην, διο της τυχεστος ἔργωσις απλετον υδωρ αναγγιπτεται παραδοζως, οης παν το ποτεμον ζευμα φαδιως επ βυθος προς την επιφανειαν ενχειται. Θαυμασση δ' αι τις εποτως τε τεχνης την επινοιαν; h. e. per has cochleas continuae successionis vicibus aquam ad ostium usque promoventes, fodinae locum exscitant, habiliemque ad operis sui tractationem hac arte reddunt. Quum enim hoc instrumentum ingeniosissime fabricatum sit, labore non ita magno vis aquae immensa mirabiliter ratione protruditur, totusque aquae fluxus ex imo ad summum ita haustris evacuatur. Quis igitur ingenium huius artificis non ex merito admiretur?

His addere plures possemus, si chartae angustia pateretur, nominatim ALETEN quendam, quem POLYBIVS commemorat, h) ενεργην γενουσον των αργυρεων μεταλλων, ισοθεων τετυχεναι τιμων, h. e. propter inuenta metalla argentaria, honores diis pares consequitum, itemque THOAM et EACLEN, qui in Panchaia, AEACVM, qui in Aegina, CYNIRAM, qui in Cyprio, LYDVM, qui in Scythia, DELVM, qui in Phrygia metalla detexisse dicuntur, a Greg. AGRICOLA laudati. i) Sed his missis, ad illud deuenimus, quod caufsa est et caput praesentis instituti. Quum nempe nuper Deo immortali publice debitas gratias pro pace ex voto restitu-

e) Hist. Nat. L. VII. 56.
h) L. X.

f) Fab. CLXVI.

g) Biblioth. L. V. p. 313.

tuta persoluēremus, inter laetitiae cōmītūis argūmenta hoc unū desiderabatur, quod Saxonia p̄aefentia Clementissimi Patris Patriae carebat. Nunc igitur, ubi diuinis auspiciis ea felicitas nobis obtigit, ut eundem sospitem atque incolumen in gremio et complexu nostro habeamus, tanto magis gaudemus, quanto maiori cum dolore adhuc sentiendo experti sumus, tunc denum nos bona nostra intelligere, quin ea, quae habuimus, amissimus. Et quidem p̄aecipue dies A VGVSTI nomine in fastis insignita nos pietatis atque officii recordatur, ut uota publica pro eo faciamus, cuius cum salute publica salus arctissimo vinculo copulatur. Quas partes exsequetur iūmenis nobis commendatissimus,

CHRISTIAN GOTTLIEB HAIN,

Königstein. Misn.

qui publica, quae hoc anno Numine propitio coaluit, concordia in mēmoriā renocata, sermone Romano de Concordia, diuino cultu olim à Romanis ornata, exponet, et, votis pro Regis Potentissimi atque Electoris Serenissimi salute factis, patriae felicitatem reflorescentem Deo immortalē commendabit. Quo facto simul memoriam beneficii Eccardo-Richteriani, quo et ipse et Optimus illius Parens affecti fuerunt, ita recolet, ut benefactores intelligent, illam beneficentiam in homines ingratos collatam non fuisse.

His legitime peractis, succedet biga iūmenum tam bona indeole quam p̄aeclarā spe imprinis commendabilium, qui versibus Germanicis hoc super argumento disputabunt, utrum pax bello, an bellum paci p̄aeferrī mereatur? Et alter quidem,

IO. LUDOVIC. MUNDLER,

Dresden.

belli cauſsam defendet, alter autem,

CAROL. GOTTLIEB KÜHN,

Königstein. Misn.

pacis et concordiae commendationem persequeatur.

Ego vero quamus animo p̄aeuideam, Vos, PATRONI ac FAVTORES, etiam non inuitatos huic pietatis atque religionis officio vacatueros: tamen pro eo, quo Vos meretis, studio etiam atque etiam rogo, ne cras, hora nona ante meridiem auditā, precibus nostris locum relinquere

nolitis, Freiberg. Cal. Sextil, A. R. S.

MDCCLXIII,

Yb-627

(811148)

TA>OL

ULB Halle
001 508 164

3

B.I.G.

DE
PRIMIS REI METALLICAE
INVENTORIBVS
PAVCA PRAEFATVS

AD
ORATIONES
AVGVSTI
DIEI FESTO
CONSECRATAS
OFFICIOSE
INVITAT
M. IO. GOTTL. BIDERMANN. R.

FREIBERGAE,
Litteris SAM. FRIDR. BARTHELII.

CVII.